

Päivi Räsänen kd

Kirjallinen kysymys elinkelpoisuusrajan saavuttaneiden lasten hengen suojelemisesta

Eduskunnan puhemiehelle

Myöhäisten aborttien määrä on huolestuttavalla tavalla kasvanut aivan viime vuosina. Vuonna 2017 tehtiin 71 raskaudenkeskeytystä yli 22. raskausviikolla, kun vuonna 1997 niiden määrä oli yhdeksän. Vaikka määrä suhteessa aborttien kokonaismäärään (9 358) on pieni, on lukema hätkähdyttävän suuri. Jokaisen näiden kohdalla on ollut kysymys lapsesta, joka on jo ylittänyt rajan, jonka jälkeen nykyisillä hoitokeinoilla lapsen olisi mahdollista jäädä eloon kohdun ulkopuolella. Aborttilakia säädettyäessä valiokunta korosti, että raskauden keskeyttämisen ehdottomana takarajana on pidettävä ajankohtaa, josta lapsella on parhaissa mahdollisissa olosuhteissa kyky säilyä hengissä äidin ruumiin ulkopuolella. Keskoshoidon kehittyessä tämä raja on laskenut tuolloisesta 24. raskausviikosta 22. raskausviikkoon.

Myöhäiset raskaudenkeskeytykset loukkaavat syvästi lasten ihmisoikeuksia. Lääkäriliiton vuonna 2016 päivitetystä "Syntymättömän oikeudet" -ohjeistuksessa todetaan: "Syntynyt lapsi katsotaan raskauden kestosta riippumatta ihmiseksi. Häneen ulottuu sekä lainsäädännön, että eettisten normien määrittämä suoja." Tämä ei tällä hetkellä toteudu.

Lain muutosta koskeneen hallituksen esityksen (HE 26/1985 vp) perusteluissa vedottiin erittäin vaikeiden sikiöpämuodostumien aiheuttamaan henkiseen järkytykseen synnyttävälle naiselle. Ainoana esimerkkinä käytettiin harvinaista aivojen täydellistä puuttumista, joka aiheuttaa lapsen elinkyvyttömyyden. Lainmuutoksen yhteydessä myös valiokunta korosti mietinnössään, että raskauden keskeyttämiseen oikeuttavana vaikeana sairautena tai ruumiinvammana voidaan pitää lähinnä keskushermoston vaikeaa vajavuutta tai yleistä elinkyvyttömyyttä. Kuitenkin eugeenisin perustein tehdyt raskaudenkeskeytykset kohdistuvat valtaosin huomattavasti lievemmin sairaisiin sikiöihin, kuten Downin syndroomaa sairastaviin lapsiin. Lain tarkoitus niin sen perustelujen kuin valiokunnan mietinnön mukaan onkin ristiriidassa nykykäytännön kanssa, jossa Downin syndrooma muodostaa suurimman yhtenäisen diagnoosiryhmän eugeenisten aborttien joukossa. Lisäksi tämän lain nojalla keskeytetään raskauksia sellaisessakin kromosomipoikkeavuudessa, kuten Turnerin oireyhtymässä, johon ei edes liity henkisen kehityksen jälkeenjääneisyyttä, vaan ainoastaan lievää pienikokoisuutta ja hedelmättömyyttä. On arvioitu, että jopa puolet tällaisista sikiöistä abortoidaan. Eugeneenisin perustein eli sikiön vammaisuusperusteella abortteja tehdään noin 200–300 vuosittain. Vain noin kymmenellä näistä sikiöistä on lain perusteluissa mainittu elinkyvyttömyyden aiheuttava aivojen täydellinen puuttuminen.

Kirjallinen kysymys KK 551/2018 vp

WHO:n suosituksen mukaisesti 22. raskausviikolla syntynyt tai 500 grammaa painavampi rekisteröidään lapseksi, syntyypä hän elävänä tai kuolleena. Myöhäisessä raskaudenkeskeytyksessä synnytetään lapsi, joka saattaa elää useita minuutteja tai tunteja syntymänsä jälkeen. Lapsi saattaa liikkua ja itkeä, mutta häntä ei hoideta, vaan jätetään kuolemaan. Kun pientä keskoslasta tehohoitetaan, viereisestä huoneesta saatetaan viedä hävitettäväksi saman ikäistä abortoitua Downlasta, jonka sydän vielä lyö. Toisena vaihtoehtona voidaan suorittaa ns. fetisidi eli kuolettaminen, jossa sikiön sydämeen ruiskutetaan kaliumkloridia. Tämä tarkoittaa elinkelpoisuusiän saavuttaneen lapsen tappamista. Olipa abortin etiikasta mitä mieltä tahansa, elinkelpoisuusiän saavuttaneiden lasten elämä tulee turvata. Myöhäiset abortit rinnastuvat lastensurmaan.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Ymmärtääkö hallitus, kuinka perustavanlaatuisella tavalla myöhäiset raskaudenkeskeytykset loukkaavat syntymättömien lasten ihmisoikeuksia,

*onko hallitus tietoinen siitä, että lain muutosta koskevan hallituksen esityksen (HE 26/1985 vp) perustelut ja valiokunnan mietinnön rajaukset osoittavat, että nykyinen aborttikäytäntö myöhäisten raskausviikkojen osalta on voimakkaasti ristiriidassa lainsäätäjän alkupe-
räisten perustelujen kanssa,*

kuinka hallitus suhtautuu siihen, että myöhäisten, yli 22. raskausviikon keskeytysten määrä on ollut kasvussa viime vuosina ja

mitä hallitus aikoo tehdä niiden lasten suojelemiseksi, jotka ovat saavuttaneet elinkelpoisuusrajan?

Helsingissä 27.12.2018

Päivi Räsänen kd